

BESEDILO PESMI NA KONCERTU
PEVSKEGA DRUŠTVA
„LJUBLJANSKI ZVON“
V MARIBORU, DNE 20. OKTOBRA 1924.

Kaj ti je, Mojca?

(T. Gaspari.)

E. Adamič.

Kaj ti je, Mojca?
Lica — dva nageljčka veneča,
oči — dva splašena golobčka.
Kaj ti je, Mojca?

»Tam je gora Peca,
tam je reka Drava,
v naši zemlji so hudobci,
pa ni, pa ni kralja Matjaža!«

Zrelo žito.

(S. Sardenko.)

E. Adamič.

Polja nobena niso plodnejša,
žita rumena niso zrelejša,
kakor je dvakrat deset
z upi napolnjenih let.
Klasje se klanja,
srpu pozvanja:

Pridi, požanji,
v zlatem me stanji!
Pojdi mi škodo zabranit,
fantič oklice naznanit.
Pridi, požanji,
v zlatem me stanji!

Lan.

(D. Domjanič.)

A. Lajovic.

Dalko polje, beli dan,
v polju se zaplavlil lan,
rosa drobna se sveti,
duša draga, gde si ti?
Rosu bude sunce vzelo,
bu li moje suze štelo?
Rekel si: »Kad cvel bu lan,
buš vre moja v onaj dan?«

Vidiš, sad se vse plavi,
zakaj jošče kesniš ti?
Z žalosti bleđi mi lice,
naj pozabit naj bogice!
Kaj po boju gde ležiš,
za na vek pod poljem spiš?
Poveč mi: »Kad lan bu cvel,
buš od mene senjat štel?«

Tak ja dragam cvetje lana,
tak boli me v srcu rana.

Ženjica.

(F. Kozak.)

J. Ravnik.

Žela je, žela, mlada ženjica,
pela je v polje zlato,
pela je pesem o svojem preljubem,
ki ga nazaj več ne bo.
»Šel moj preljubi za srečo
v lepi široki je svet,

našel je srečo, zato se ne vrne,
vzel ga široki je svet.
Žela bi, žela, pa bilke ne vidim,
solze oči mi slepe.
Ah, kak si žarka, mlada ljubezen,
hitro ranljivo je mlado srce...!»

V Korotan!

St. Premrl.

Hej, juhej!
Čez gore, ravan,
preko tujih mej,
gremo v Korotan!

Solnčece povej
za najbližjo pot,
kje dospemo prej
med naš bratski rod!

Tam le za goro
je že Korotan,
drija drija dro!

Zapuščena.

(Iz Kraljedvorskega rokopisa. Fr. Levstik.)

E. Adamič.

Ah, vi lesi, temni vi lesi,
miletinski lesi!
Ah, čemu vi zelenite v zimi kakor v letu?
Rada jaz bi ne jokala, ne žalila srca.
Al' povejte ljudje božji, kdo bi se ne jokal?
Kje moj očka, očka mili?
Zagreben je v jami.
Kje je mati, dobra mati?
Travca po njej raste.
Nimam brata, nimam sestre,
ljubega so vzeli.
Ah, vi lesi, temni vi lesi,
miletinski lesi!

Čini, ne čini . . .

(Petrović.)

St. Binički.

Ne luduj Lelo,
čini ne čini,
u letnoj noći
na mesečini.
Tvoje me oko zanelo
davno Lelo!

Ne luduj Lelo,
ču-će te selo.
Ne luduj Lelo,
čini, ne čini, oj!
čini, ne čini,
po mesečini.

Kad padne večer,
kad mesec mine,
za one puste,
puste planine.
I šetaj šorom,
selom se kreni.

Ja ću te sresti,
pa hajde meni.
Ne luduj Lelo,
čini, ne čini,
po mesečini.

Uspavanka.

(Črnogorska narodna.)

Harm. A. Dobronić.

Ljuljala majka sina,
san te prevario,
nina sina.

Ni mi volja.

(Medjimurska narodna.)

Harm. V. Žganec.

Ni mi volja več na svetu živeti,
da ja nemam kog vu srcu ljubiti.
Nemam več na svetu nikdi nikoga,
nemam majke, niti oca živoga;
oca mi je hladna voda vmorila,
majku mi je crna zemlja pokrila.

Oj Doberdob!

(Narodna iz vojne.)

Harm. Z. Prelovec.

Oj, Doberdob, oj, Doberdob,
slovenskih fantov grob!

Kjer smo kri prelivali
za svobodo, domovino,

kjer smo mi pokopali
slovenske fante.
Oj, Doberdob, slovenski grob!

Vigred približa se.

(Koroška narodna.)

Harm. O. Dev.

Juhe, juhe, juhe!
Vigred približa se.
Juhe, juhe, juhe!
Začne zaleniti se.
Juhe, juhe, juhe!
Te tičke vaseli gvas,
juhe, juhe, juhe,
čir vse ma dro kratek čas.

Juhe, juhe, juhe,
tičice žvrgolo,
juhe, juhe, juhe,
to pesemco zjutrajšnjo,
juhe, juhe, juhe,
iz spanja me hor zbudo,
juhe, juhe, juhe,
zvečer pa lepo pojo.

Pojdem v rute.

(Koroška narodna.)

Harm. O. Dev.

Pojdem v rute,
tam čer je mraz,
je, če moj pobič
je pokopan.

Tam dol pokleknem,
mal' požebam,
da n' bo moj pobič
ležal koj sam.

Pojdem na Hrvatsko.

(Prekmurska narodna.)

Harm. E. Adamič.

Pojdem na Hrvatsko,
tam si kúpim pišče,
pišče dene cürürü,
ide nama dobro tü.

Pojdem na Hrvatsko,
tam si kúpim gosko,
goska dene, peci mene,
pišče dene cürürü itd.

Pojdem na Hrvatsko,
tam si kúpim svinjo,
svinja dene kolji mene,
goska dene itd.

Pojdem na Hrvatsko,
tam si kúpim kravo,
krava dene, doji mene,
svinja dene itd.

Pojdem na Hrvatsko,
tam si kúpim konja,
konjič dene, jaši mene,
krava dene, doji mene
itd.

Po jezeru.

(M. Vilhar.)

M. Vilhar. — E. Adamič.

Po jezeru bliz' Triglava
čolnič plava semtertje,
v čolnu glasno se prepeva,
da odmeva od gore.

Mile ptice po dolinah
in planinah se bude,
ker so čule pesem mojo,
vsaka svojo žvrgole.

10. rukovet.

(Srbske narodne pesmi iz Ohrida.)

St. St. Mokranjac.

Biljana platno beleše
na Ohridski te izvori.
Mi pominaha vinari,
vinari Belogradjani.
>Vinari, more, Belogradjani,
krotko terajte karvanot,
da ne mi platno,
da ne mi go zgazite,
ot mi je platno darovsko.<
Biljano, momo ubava!
Ako ti platno zgazime,
so vino će go platine.
>Vinari, more, Belogradjani,
ne vi go sakam vinono.
Tok vi go sakam ludono,
što napred tera karvanot.<
Što nosi fesot nad oko,
Biljanu gleda pod oko.
Do tri mi puški puknale,
do tri junaci, tugo padnale.

Do tri junaci lele tugo padnale,
do tri mi majke lele tugo plakale.
Dinka dvori mete, drobni solzi roni,
Dinka popova, Ikonomova.
Drobni solzi roni, tanke prsti krši,
Dinka popova, Ikonomova.

Pušči me, majko le mila,
do na dvor, da vidim.
Mi vrvi, majko le mila,
no ludo i mlado,
za nego, majko le mila,
ja sakam.

Niknalo cveče šareno,
vo momi, vo momi noto pendžerče.
Denje go, denje go, moma vardeše.
Noče go, noče go bečar kradeše.
Degidi, degidi, bečar budala!
Ne znaješ, Fanče da ljubiš,
sam znaješ, sam znaješ, cveče da kradeš!